

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **B., a.s., S.**, proti žalovanému: **Národný inšpektorát práce**, Masarykova č. 10, Košice, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. S/2010/008954-2.1, O-49/2010 zo dňa 29.4.2010, vo veci vedenej na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 20S/80/2010, o námietke zaujatosti vznesenej žalobcom, takto

r o z h o d o l :

Sudkyňa Krajského súdu v Žiline JUDr. E. **nie je vylúčená** z prejednávania a rozhodovania vo veci vedenej na Krajskom súde v Žiline pod spisovou značkou 20S/80/2010.

O d ô v o d n e n i e :

V predmetnej právnej veci vedenej na Krajskom súde v Žiline vzniesol žalobca podaním zo dňa 15.10.2010, predloženým krajskému súdu dňa 18.10.2010, námietku zaujatosti proti konajúcej sudkyňi JUDr. E.Č., s odôvodnením, že sudkyňa je vlastníkom bytu v bytovom dome, ktorý až do 30.9.2010 spravoval žalobca a JUDr. Č. dňa 20.7.2010 podala reklamáciu vyúčtovania za rok 2009, ktoré žalobca vyhotovil, pričom o reklamácií nebolo do 15.10.2010 ešte rozhodnuté.

JUDr. E.Č. sa k námietke zaujatosti vyjadrila dňa 28.10.2010 tak, že sa vo veci necíti byť zaujatá. Uviedla, že za rok 2009 podala reklamáciu, ku ktorej sa žalobca vyjadril a neakceptoval ju a teda z jeho strany bolo reklamačné konanie skončené. Sudkyňa zdôraznila, že so žalobcom nie je v žiadnom súdnom spore, ako aj to, že počas desiatich rokov, čo žalobca vykonával správu jej bytu, nemala pre tento vzťah dôvod voči žalobcovi byť zaujatá v sporoch, ktoré dovtedy riešila a nie je zaujatá ani teraz. Poukázala na to, že v Žiline je 90% sudcov, ktorí majú byt v tomto meste a jeho správcom je buď žalobca

alebo OSBD Žilina, čo sú dve hlavné správčovské spoločnosti v Žiline, ovládajúce takmer celý trh a teda skoro každý sudca v Žiline by potom musel byť vo veci žalobcu zaujatý.

Podľa § 14 OSP sú sudcovia vylúčení z pojednávania a rozhodovania veci, ak so zreteľom na ich pomer k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o ich nezaujatosti (ods. 1).

Na súde vyššieho stupňa sú vylúčení i sudcovia, ktorí rozhodovali vec na súde nižšieho stupňa, a naopak. To isté platí, ak ide o rozhodovanie o dovolaní (ods. 2)

Dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v postupe sudcu v konaní o pojednávanej veci alebo v jeho rozhodovaní v iných veciach (ods. 3).

Podľa § 15a OSP účastníci majú právo z dôvodov podľa § 14 ods. 1 uplatniť námietku zaujatosti voči sudcovi, ktorý má vec pojednať a rozhodnúť (ods. 1).

Účastník môže uplatniť námietku zaujatosti podľa odseku 1 najneskôr na prvom pojednávaní, ktoré viedol sudca, o ktorého vylúčenie ide, alebo do 15 dní, odkedy sa mohol dozvedieť o dôvode, pre ktorý je sudca vylúčený (ods. 2)

Podľa § 16 ods. 1 OSP súd predloží vec na rozhodnutie o námietke zaujatosti do desiatich dní od jej podania nadriadenému súdu. O tom, či je sudca vylúčený, rozhodne do desiatich dní od predloženia veci nadriadený súd v senáte.

Požiadavka nestrannosti súdu (sudcu) vyplýva z čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 141 ods. 1 ústavy ako aj z čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane základných práv a slobôd a cit. ustanovení § 14 OSP. Nestrannosť sa obyčajne definuje ako neprítomnosť predsudku (zaujatosti) a strannosti.

Možnú existenciu hore uvedeného vzťahu zaujatosti majú vnútroštátne sudy v zmysle ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. vo veci Piersack proti Belgicku) preverovať zo subjektívneho ako aj z objektívneho hľadiska.

Najvyšší súd na tomto mieste upozorňuje, že preverovanie subjektívneho hľadiska vychádza zo zistenia osobného postoja konajúceho sudcu k veci, účastníkom alebo k ich zástupcom. Zo subjektívneho hľadiska je nestranný taký sudca, ktorý je podľa svojho vedomia a svedomia nezávislý na prejednávanej veci a účastníkoch sporu (ich zástupcoch) v tom zmysle, že je voči nim neutrálny, že voči nim nemá žiadne predsudky, sympatie ani antipatie, teda že účastníci sú v jeho očiach úplne rovní, a že k právnemu vzťahu, ktorý rieši, nezískal vzťah ešte predtým, než mu vec pripadla na prejednanie a rozhodnutie, a je teda predpoklad, že bude môcť vec posudzovať úplne nezávisle a slobodne. V prípade, že sudca jednoznačne a nespochybňujúcim spôsobom vyjadril svoje vnútorné presvedčenie o svojej nestrannosti, potom sa jeho nestrannosť neustále predpokladá až do okamihu predloženia dôkazu opaku.

Z obsahu spisu sp. zn. 20S/80/2010 a najmä z vyjadrenia sudkyne samotnej, nevyplývajú žiadne okolnosti, ktoré by mohli čo aj len podporiť mienku žalobcu, že sudkyňa bráni v prejednaní tejto veci jej zaujatosť. Skutočnosť, že žalobca bol správcom bytového domu, v ktorom bola vlastníčkou bytu aj konajúca sudkyňa, nezakladá žiadne pochybnosti o jej prípadnej nezaujatosti, najmä ak sa samotná sudkyňa vyjadrila, že sa k žalobcovi pre tento vzťah necíti byť zaujatá i s ohľadom na to, že už rozhodovala viac vecí, v ktorých vystupoval žalobca a to v období, počas ktorého žalobca zároveň vykonával správu jej bytu. Tento záver nemôže spochybniť ani fakt, že konajúca sudkyňa podala vo veci vyúčtovania za rok 2009 reklamáciu, ktorej žalobca nevyhovel. Predmetom veci vedenej pod sp. zn. 20S/80/2010 je totiž preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Národného inšpektorátu práce v Košiciach vo veci porušenia predpisov na zabezpečenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci v súvislosti so závažným pracovným úrazom a nie výkon správy bytového domu a vzťahov, či sporov s touto činnosťou spojených.

Naopak objektívne hľadisko je založené na zistení, či sudca v každom štádiu súdneho konania poskytuje verejnosti dostatočné záruky vylučujúce akékoľvek oprávnené pochybnosti o tom, že bude v danej veci rozhodovať zaujato a v konečnom dôsledku nespravodlivo (teória zdania). Prvkom zásadného významu v otázke rozhodovania o zaujatosti sudcu je to, či obavy účastníka o nestrannosť sudcu sú reálne oprávnené, pričom uvedené obavy sa musia zakladať na objektívnych, konkrétnych a dostatočne závažných skutočnostiach tvrdených účastníkom.

Podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky rozhodujúceho o námietke zaujatosti voči menovanej sudkyňi nie sú splnené predpoklady pre vylúčenie sudkyne z prejednávania predmetnej právnej veci. Z dôvodov uvádzaných žalobcom nevyplýva, že by zákonná sudkyňa mala vzťah k predmetnej veci resp. k účastníkom, pre ktorý by bolo možné mať pochybnosti o jej nezaujatosti. Skutočnosti uvádzané v odôvodnení námietky zaujatosti nie sú podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky objektívne spôsobilé vyvolať dojem o názorovej inklinácii zákonnej sudkyne k niektorej z procesných strán a na základe toho aj o tom, že k prejednávanej veci má vytvorený názor.

Vzťah sudcu konajúceho vo veci je k veci samej a k účastníkom zásadne vzťahom úradným, charakterizovaným pri výkone sudcovskej funkcie tým, že sudcovia sú nezávislí a viazaní len zákonom. Iný ako takýto vzťah namietanej sudkyne k účastníkom zistený nebol, keď z obsahu spisu, ani z vyjadrenia dotknutej sudkyne nevyplýva, že by mala k účastníkom alebo k veci samej taký osobný vzťah, aký sa predpokladá ako podmienka vylúčenia v ustanovení § 14 ods. 1 OSP.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto rozhodol tak, že sudkyňu krajského súdu JUDr. E. Č. nevylúčil z prejednávania a rozhodovania predmetnej právnej veci.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

V Bratislave 23. novembra 2010

JUDr. Igor Belko, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Ľubica Kavivanovová